

непрази толкози достойнъ за почитаніе и любовь женѣтъ предъ очиты на мъжя ѿ, колкото скрышныты благодѣянїя, гдѣто тя прави на рода му. Не ся горди никакъ съ донесеното си иманіе. Не укорявай никога съ това мъжя си, нити искай сама, да ти прави каквыто и да сѣ новы дрехы; нѣ оставяй това на волѣтъкъ му, и не му давай да усѣти никакъ, че смѣташь, да е станялъ той чрезъ тебе благополучень. Не ся осждай никога предъ вашиты домашны, да му наумявашь онова, което може да му понижи уваженїето. Срѣщо виныты и погрѣшкыты му бѣди тѣй търпелива, каквото и сама желаешь, да бѣди той камъ твоиты. Ако по злощастїю да испадните въ бѣдно състояніе, не му огорчавай никогы раныты, като ся тѣжение отъ бѣдното си домашно състояніе, и съ непрестанното оплакваніе отъ неучтивостьтъкъ на подчиненыты си; нѣ ся учи, да си управлявашь сама къщѣтъкъ, и, колкото е възможно да освободишь мъжя си отъ грыжиты за къщното домостроителство. Най-послѣ поклон му цѣло повѣренїето си, и старай ся съ непрестаннъ ревность, чрезъ това си овѣренїе, да му ся покажишь достойнъ;